

Sygn. akt XI GC 584/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 28 lipca 2015 r.

Sąd Rejonowy Szczecin – Centrum w Szczecinie, Wydział XI Gospodarczy

w składzie:

Przewodniczący: SSR Jakub Idziorek

Protokolant: Natalia Wojnarowicz

po rozpoznaniu w dniu 23 lipca 2015 r.

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) Towarzystwa (...) z siedzibą w S.,

przeciwko S. J.

o zapłatę

I. zasądza od pozwanego S. J. na rzecz powoda (...) Towarzystwa (...) z siedzibą w S. kwotę 14258 zł (czternaście tysięcy dwieście pięćdziesiąt osiem złotych) wraz z odsetkami ustawowymi liczonymi w stosunku rocznym od dnia 10 września 2014 roku do dnia zapłaty;

II. zasądza od pozwanego S. J. na rzecz powoda (...) Towarzystwa (...) z siedzibą w S. kwotę 3130 zł (trzy tysiące sto trzydzieści złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sygn. akt XI GC 584/15

UZASADNIENIE

Powód (...) Towarzystwo (...) z siedzibą w S. pozwem złożonym w dniu 18 listopada 2014 roku wniósł o zasądzenie od pozwanego S. J. kwoty 14 321,00 zł wraz z odsetkami ustawowymi w stosunku rocznym liczonymi od dnia 10 września 2014 roku do dnia zapłaty oraz o zasądzenie na jego rzecz kosztów procesu. W uzasadnieniu pozwu wskazano, że strony w ramach prowadzonych przez siebie działalności pozostawały we współpracy gospodarczej. W ramach tej współpracy, powód sprzedawał na rzecz pozwanego hurtowe ilości książek o tematyce historycznej - historia dzielnic S.. Pozwany zamawiał u powoda ww. książki celem ich dalszej odsprzedaży we własnym zakresie i na własny rachunek do księgarni, głównie należących do sieci Empik. Do cen naliczonych przez (...) Towarzystwo (...), pozwany doliczał własną marżę, uzyskując w ten sposób zysk z odsprzedaży towaru nabytego uprzednio od powoda. Do przełomu 2011 i 2012 roku pozwany realizował płatności na rzecz powoda uiszczając cenę sprzedaży. Od 2012 roku pozwany zaczął stopniowo popadać w coraz większe opóźnienia w terminowym uiszczaniu należności za sprzedane i dostarczone książki. Pomimo wymienianej między stronami korespondencji e-mail oraz skierowania do pozwanego dwóch wezwań do zapłaty z dnia 22 sierpnia 2014 roku oraz 9 września 2014 roku, pozwany nie uścił wszystkich należności wynikających z wystawionych rachunków, które stanowią przedmiot żądania powództwa. Pismem wniesionym dnia 26 listopada 2014 roku, pełnomocnik powoda ograniczył powództwo do kwoty 14 258,00 zł wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi od dnia 10 września 2014 roku do dnia zapłaty i podtrzymał zawarte w pozwie żądanie co do kosztów postępowania. Nakazem zapłaty w postępowaniu upominawczym z dnia 20 stycznia 2015 roku referendarz sądowy w Sądzie Rejonowym Szczecin – Centrum w Szczecinie w XI Wydziale Gospodarczym orzekł zgodnie z żądaniem pozwu. Od nakazu zapłaty pozwany wniósł w przepisany termin sprzeciw, zaskarżając

go w całości. W sprzeciwie pozwany wniósł o oddalenie powództwa w całości oraz o zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego - obliczonych według norm przepisanych - w przypadku przybrania przez pozwanego w procesie profesjonalnego pełnomocnika procesowego. W sprzeciwie pozwany wydanemu nakazowi zapłaty zarzucił: naruszenie prawa materialnego, a to art. 535 k.c. w zw. z art. 6 k.c. poprzez ich błędną wykładnię, skutkującą nieuzasadnionym przyjęciem, że strona powodowa w sposób precyzyjny wykazała, iż pomiędzy nią a pozwanym w okresie opisanym w pozwie istniał stosunek sprzedaży - w sytuacji, gdy pozwany świadczył na rzecz powoda w rzeczywistości nieodpłatne usługi dystrybucyjne, za które nie pobierał żadnego wynagrodzenia, mimo to iż wielokrotnie zwracał się do powoda o przyznanie takiego świadczenia na swoją rzecz oraz naruszenie prawa procesowego, a to art. 499 punkt 2 k.p.c., poprzez przekroczenie przez Sąd wydający zaskarżony sprzeciw granic swobodnej oceny dowodów - w rezultacie mylne przyjęcie, iż pomiędzy powodem a pozwanym występował stosunek sprzedaży oraz że pozwany uznał roszczenia powoda za zasadne - w sytuacji, gdy pozwany nigdy nie zgadzał się z roszczeniami strony powodowej, formułował własne pisma skierowane do powoda, w których szczegółowo wyjaśniał swoje stanowisko. Pozwany podniósł nadto zarzut częściowego przedawnienia wniesionych przez powoda roszczeń o zapłatę, dotyczących należności ujętych w rachunkach o numerach (...) z dnia 10 kwietnia 2012 r., 04/04/12 z dnia 10 kwietnia 2012 r., 04/08/12 z dnia 19 sierpnia 2012 r. oraz 05/08/12 z dnia 19 sierpnia 2012 r., opiewających łącznie na kwotę 9 100,00 złotych oraz kierując się ostrożnością procesową zgłosił do potrącenia z należnością dochodzoną przez stronę powodową własną należność przysługującą mu z tytułu świadczonych na rzecz powodowego Stowarzyszenia usług dystrybucyjnych (za które dotąd nie otrzymał wynagrodzenia), obejmujących także wprowadzanie do systemu informatycznego tytułów książek powoda, w kwocie 10 472,30 złotych brutto oraz w kwocie 2 460,00 złotych brutto.

W toku postępowania strony podtrzymały swoje stanowiska.

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

Powód, (...) Towarzystwo (...) w S. w ramach realizacji swoich celów takich, jak działania na rzecz ochrony zabytków i pomników dziedzictwa kulturowego oraz promocja walorów krajoznawczych Polski prowadzi m. in. działalność wydawniczą. Przeważającą dziedziną działalności gospodarczej pozwanego S. J. jest wydawanie książek.

Niesporne

Strony postępowania, w ramach prowadzonych przez siebie działalności nawiązały w 2007 roku współpracę gospodarczą. Najważniejszym jej elementem była dystrybucja książek powoda w sklepach należących do sieci Empik, z którą to siecią pozwany współpracował jako jej dostawca.

Niesporne

Zgodnie z poczynionymi ustaleniami, powód sprzedawał na rzecz pozwanego stanowiące jego własność książki o tematyce historycznej za cenę niższą niż detaliczna, pozwany natomiast prowadził ich dalszą odsprzedaż do punktów sprzedaży detalicznej. Strony poczyniły podstawowe ustalenia co do sposobu wzajemnych rozliczeń. Ustalono m.in. dziewięćdziesięciodniowy termin płatności wystawianych przez powoda rachunków oraz pełne prawo zwrotu nabytych przez pozwanego książek. Za wykonywaną przez siebie sprzedaż książek pozwany wystawiał na rzecz nabywców, w tym (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością faktury VAT. Każdorazowo jako sprzedawca był wskazywany pozwany.

Niesporne

Obok dystrybucji książek powoda do punktów sprzedaży detalicznej, do zadań pozwanego należało również wprowadzanie do komputerowego systemu handlowego spółki (...) indeksów towarowych sprzedawanych książek. Były to czynności techniczne niezbędne dla dystrybucji książek w rzeczonyj sieci sklepów należących do (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością.

Dowód:

Faktury

Korespondencja stron 117-129

Wydruki sms k. 130

Korespondencja stron k. 131-137

Faktury k. 148-171

Zeznania M. J. k. 214-215

Zeznania T. W. k. 215-216

Zeznania M. Ł. k. 217-219

Zeznania S. J. k. 219-221

Wydruki k. 236-241

W toku współpracy stron pozwany popadł wobec powoda w zwłokę z płatnościami rachunków. Do października 2013 roku pozwany nie uiścił następujących należności za:

- rachunek nr (...) z dnia 10 kwietnia 2012 roku wystawiony za sprzedaż 70 książek i opiewający na kwotę 2.610,00 zł ze wskazanym 90-dniowym terminem płatności;
- rachunek nr (...) z dnia 10 kwietnia 2012 roku wystawiony za sprzedaż 63 książek i opiewający na kwotę 2.504,00 zł ze wskazanym 90-dniowym terminem płatności;
- rachunek nr (...) z dnia 19 sierpnia 2012 roku wystawiony za sprzedaż 60 książek i opiewający na kwotę 2.280,00 zł ze wskazanym 90-dniowym terminem płatności;
- rachunek nr (...) z dnia 19 sierpnia 2012 roku wystawiony za sprzedaż 45 książek i opiewający na kwotę 1.835,00 zł ze wskazanym 90-dniowym terminem płatności;
- rachunek nr (...) z dnia 10 lutego 2013 roku wystawiony za sprzedaż 35 książek i opiewający na kwotę 1.355,00 zł ze wskazanym 90-dniowym terminem płatności
- rachunek nr (...) z dnia 10 lutego 2013 roku wystawiony za sprzedaż 35 książek i opiewający na kwotę 1.305,00 zł ze wskazanym 90-dniowym terminem płatności;
- rachunek nr (...) z dnia 13 lutego 2013 roku wystawiony za sprzedaż 41 książek i opiewający na kwotę 1.558,00 zł ze wskazanym 90-dniowym terminem płatności;
- rachunek nr (...) z dnia 13 lutego 2013 roku wystawiony za sprzedaż 26 książek i opiewający na kwotę 1.088,00 zł ze wskazanym 90-dniowym terminem płatności;
- rachunek nr (...) z dnia 17 lutego 2013 roku wystawiony za sprzedaż 10 książek i opiewający na kwotę 420,00 zł ze wskazanym 90-dniowym terminem płatności;
- rachunek nr (...) z dnia 24 marca 2013 roku wystawiony za sprzedaż 3 książek i opiewający na kwotę 174,00 zł ze wskazanym 90-dniowym terminem płatności;

- rachunek nr (...) z dnia 26 marca 2013 roku wystawiony za sprzedaż 17 książek i opiewający na kwotę 691,00 zł ze wskazanym 90-dniowym terminem płatności;
- rachunek nr (...) z dnia 26 marca 2013 roku wystawiony za sprzedaż 12 książek i opiewający na kwotę 466,00 zł ze wskazanym 90-dniowym terminem płatności;
- rachunek nr (...) z dnia 24 kwietnia 2013 roku na wystawiony za sprzedaż 29 książek i opiewający kwotę 1.237,00 zł ze wskazanym 90-dniowym terminem płatności;
- rachunek nr (...) z dnia 29 lipca 2013 roku wystawiony za sprzedaż 46 książek i opiewający na kwotę 1.518,00 zł ze wskazanym 90-dniowym terminem płatności;
- rachunek nr (...) z dnia 30 lipca 2013 roku wystawiony za sprzedaż 35 książek i opiewający na kwotę 1.330,00 zł ze wskazanym 90-dniowym terminem płatności;
- rachunek nr (...) z dnia 27 sierpnia 2013 roku wystawiony za sprzedaż 22 książek i opiewający na kwotę 2.156,00 zł ze wskazanym 90-dniowym terminem płatności;
- rachunek nr (...) z dnia 4 września 2013 roku wystawiony za sprzedaż 20 książek i opiewający na kwotę 785,00 zł ze wskazanym 90-dniowym terminem płatności.

Niesporne

W dniu 23 października 2013 roku pozwany dokonał zwrotu części zakupionych od powoda książek. Po ujęciu dokonanych przez pozwanego zwrotów na rachunkach wystawionych przez powoda do uregulowania pozostały następujące kwoty:

- 2.610,00 zł z tytułu rachunku nr (...) z dnia 10 kwietnia 2012 roku,
- 2.504,00 zł z tytułu rachunku nr (...) z dnia 10 kwietnia 2012 roku,
- 2.280,00 zł z tytułu rachunku nr (...) z dnia 19 sierpnia 2012 roku,
- 1.769,00 zł z tytułu rachunku nr (...) z dnia 19 sierpnia 2012 roku,
- 519,00 zł z tytułu rachunku nr (...) z dnia 10 lutego 2013 roku,
- 1.028,00 zł z tytułu rachunku nr (...) z dnia 13 lutego 2013 roku,
- 592,00 zł z tytułu rachunku nr (...) z dnia 13 lutego 2013 roku,
- 76,00 zł z tytułu rachunku nr (...) z dnia 13 lutego 2013 roku,
- 691,00 zł z tytułu rachunku nr (...) z dnia 26 marca 2013 roku,
- 208,00 z tytułu rachunku nr (...) z dnia 26 marca 2013 roku,
- 1.108,00 zł z tytułu rachunku nr (...) z dnia 24 kwietnia 2013 roku,
- 264,00 zł z tytułu rachunku nr (...) z dnia 29 lipca 2013 roku,
- 848,00 zł z tytułu rachunku nr (...) z dnia 30 lipca 2013 roku,
- 1.764,00 zł z tytułu rachunku nr (...) z dnia 27 sierpnia 2013 roku,

- 747,00 zł z tytułu rachunku nr (...) z dnia 4 września 2013 roku,

co daje łączną kwotę 17.008,00 zł.

Od września 2013 roku strony prowadziły korespondencję mailową dotyczącą zaległości pozwanego w płatnościach na rzecz powoda. Pozwany był świadom istnienia jego zobowiązania wobec powoda. W wiadomości z dnia 5 października 2013 roku wskazuje, iż zgodnie z jego zapisami suma jego należności nie przekracza 20 000,00 zł. W tej samej wiadomości wskazuje powodowi, iż problemy z jego płatnościami wynikają z odraczania zapłaty przez sieć Empik. W odpowiedzi na sugestię powoda, iż zwróci się on w sprawie jej postępowania zarówno do samej sieci Empik, jak i do związku księgarzy, pozwany wskazał, że takie zachowanie uderzy w niego, nie w Empik, że powód zamknie możliwość współpracy z siecią Empik obu stronom postępowania oraz oświadczył, że to on sam jest winien wobec powoda, a nie sieć Empik. W toku prowadzonej korespondencji pozwany wielokrotnie oświadczał, iż ureguluje swoje zobowiązania. Strony ustaliły, iż dla zachowania porządku w regulowaniu poszczególnych z wystawionych przez powoda rachunków, w związku z trudnościami finansowymi pozwanego, będzie on w pierwszej kolejności regulował rachunki opiewające na najniższe sumy.

Dowód:

korespondencja e-mail k. 60-88

W dniu 27 stycznia 2014 roku pozwany zapłacił na rzecz powoda kwotę 722,00 zł, która zgodnie z poczynionymi przez strony ustaleniami została zaliczona na spłatę rachunku (...). Powód zwrócił uwagę pozwanemu, że rachunek nr (...) został już opłacony w dniu 28 lipca 2013 roku i zaproponował pozwanemu zaliczenie pozostałej kwoty na poczet rachunku nr (...), na co pozwany przystał.

W dniu 19 marca 2014 roku pozwany zapłacił na rzecz powoda kwotę 1.000,00 zł, którą zgodnie z poczynionymi ustaleniami, po dopłaceniu przez pozwanego kwoty 28,00 zł, zaliczono na spłatę rachunku nr (...). W dniu 19 maja 2014 roku pozwany ponownie wpłacił na rzecz powoda kwotę 1.000 zł, którą zaliczono na spłatę rachunku nr (...). Po rozliczeniu ostatniej wpłaty powodowi pozostała wolna kwota 63,00 zł, którą zaliczył na najdalej wymagalny rachunek, tj. nr 03/04/12 .

Dowód:

korespondencja e-mail k. 60-89

Pismem z dnia 22 sierpnia 2014 roku (odebrany m przez pozwanego w dniu 26 sierpnia 2014 roku) oraz z dnia 9 września 2014 roku (odebrany w dniu 12 września 2014 roku) powód wezwał pozwanego do zapłaty kwoty 14.432,00 zł tytułem nieuregulowanych należności wynikających z wystawionych na jego rzecz rachunków. W wezwaniach powód wyznaczył 14-dniowy termin płatności. Termin oznaczony w pierwszym z wezwań upłynął z dniem 9 września 2014 roku.

Dowód:

wezwania do zapłaty wraz z potwierdzeniami nadania i odbioru

Wobec narastającego konfliktu stron dotyczącego wzajemnych rozliczeń, tj. oczekiwanych przez powoda płatności tytułem nabytych książek oraz niesatysfakcjonujących i nieproporcjonalnych w ocenie pozwanego do nakładu poczynionej pracy zysków wynikających ze współpracy z powodem, pozwany wystawił na rzecz powoda w dniu 4 września 2014 roku fakturę VAT numer (...), opiewającą na kwotę 10 472,30 złotych brutto, w jej tytule wskazując usługę dystrybucyjną w punktach sprzedaży detalicznej. Kwota wskazana na fakturze została przez pozwanego obliczona na podstawie wartości sprzedaży książek powoda wynikającej z faktur wystawianych na rzecz pozwanego

przez (...) spółkę z o.o. w W.. Faktura została przez powoda odesłana bez jej księgowania wraz z informacją, iż strony nigdy nie zawierały umowy o usługi dystrybucyjne.

faktura

Dowód:

wydruki sms k. 130

korrespondencja stron 131-137

faktura k. 138

korrespondencja stron k. 140-144

korrespondencja stron k. 146-147

Zeznania M. J. k. 214-215

Zeznania M. Ł. k. 217-219

Zeznania S. J. k. 219-221

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Powództwo okazało się uzasadnione.

Powód roszczenie wywodził w niniejszej sprawie z normy art. 535 k.c., zgodnie z którym przez umowę sprzedaży sprzedawca zobowiązuje się przenieść na kupującego własność rzeczy i wydać mu rzecz, a kupujący zobowiązuje się rzecz odebrać i zapłacić sprzedawcy cenę, domagając się realnego wykonania obowiązania przez kupującego, zapłaty ceny, zgodnie z art. 354 § 1 k.c.

Charakter prawny łączącego strony stosunku, z którego swoje roszczenie wywodził powód okazał się ostatecznie niesporny. Od początku procesu nie było kwestią sporną, że stanowiące własność strony powodowej książki zostały pozwanemu wydane. I chociaż początkowo strona pozwana zaprzeczała, jakoby strony miał łączyć jakikolwiek stosunek prawny posiadający cechy sprzedaży, to ostatecznie na rozprawie z dnia 9 czerwca 2015 roku, oświadczając „nie neguję rachunków na książki, które są dołączone do pozwu, również nie kwestionuje wysokości należności poszczególnych rachunków”, pozwany uznał w całości roszczenie powoda, zarówno co do jego istoty, jak i wysokości. Jedynymi zarzutami, które wobec dokonanego uznania pozostały do rozpatrzenia tutejszemu Sądowi, były podtrzymane zarzuty przedawnienia oraz potrącenia wierzytelności.

Pozwany w ostatnim złożonym w sprawie piśmie procesowym podnosi, iż przedawnieniu uległy roszczenia wynikające z wystawionych przez powoda rachunków o numerach (...) z dnia 10 kwietnia 2012 roku. Jak słusznie zauważa pozwany, bieg przedawnienia roszczeń wynikających z umowy sprzedaży następuje po 2 latach od terminu ich wymagalności. Nie budzi jednak wątpliwości Sądu, iż bieg przedawnienia został w niniejszej sprawie przerwany poprzez dokonanie przez pozwanego uznania przysługującego przeciw niemu roszczenia (art. 123 § pkt 2 k.c.). Całokształt zebranego w sprawie materiału dowodowego, jak również zasady doświadczenia życiowego i logicznego myślenia wskazują, iż miał on cały czas świadomość swojego zobowiązania wobec strony powodowej. Należy wskazać, iż świadomości tej dawał niejednokrotnie wyraz w prowadzonej przez strony korespondencji. Jednym z przykładów są tutaj maile, które S. J. wysłał M. Ł. w dniu 5 października 2013 roku. Pozwany co prawda nie wskazuje wprost, do jakiej wysokości uznaje roszczenia powoda, ale niewątpliwie daje wyraz, iż uznaje wszelkie rachunki wystawione na jego rzecz, wątpliwości wynikają raczej z wątpliwości, co zostało już pomiędzy stronami uregulowane. Nie kwestionuje on żadnego z przedstawionych do zapłaty rachunków, co więcej – sam prosi stronę powodową o przedstawienie stosownego wyliczenia. Sam, często za jej sugestiami, opłaca poszczególne z wystawionych rachunków, nie okazując

w żadnym momencie wątpliwości, co do ich prawidłowości. Ostatecznym potwierdzeniem tego, że pozwany nie kwestionuje, ani nigdy nie kwestionował roszczeń powoda również co do ich wysokości, jest wspomniane już oświadczenie złożone w toku zeznań na rozprawie z dnia 9 czerwca 2015 roku. Całokształt materiału dowodowego, a przede wszystkim korespondencja mailowa stron, pozwala na przyjęcie, iż bieg przedawnienia został przerwany w dniu 5 października 2013 roku, jak również kilkakrotnie do dokonania ostatniej wpłaty w maju 2014 roku.

Odnosząc się do złożonego przez pozwanego zarzutu potrącenia wierzytelności mającej wynikać ze świadczonych przez pozwanego na rzecz powoda usług dystrybucyjnych w punktach sprzedaży detalicznej oraz wprowadzania numerów indeksów książek powoda do systemu sprzedaży spółki (...), należy stwierdzić, co następuje.

Na pozwanym, zgodnie z regułami dowodzenia określonymi przepisami (przede wszystkim zgodnie z treścią art. 6 k.c. stanowiącego, że ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z faktu tego wywodzi skutki prawne oraz zgodnie z art. 232 k.p.c. stanowiącym, że strony są obowiązane wskazywać dowody dla stwierdzenia faktów, z których wywodzą skutki prawne) – pozwany winien był wykazać fakt zawarcia umowy z której wywodzi on skutek w postaci roszczenia zgłaszanego do potrącenia oraz fakt wykonania tej umowy. Jedynym dowodem, który pozwany przedstawił na poparcie swojego roszczenia była wystawiona na rzecz powoda faktura VAT nr (...) (k. 138). Tymczasem dla stwierdzenia, czy powstał obowiązek zapłaty wynagrodzenia wynikającego z umowy, sam fakt wystawienia faktury VAT nie ma żadnego znaczenia, bowiem ma ona jedynie walor dokumentu prywatnego (art. 245 k.p.c.) i może jedynie dowodzić, iż osoba, która ją podpisała, złożyła oświadczenie w niej zawarte. W orzecznictwie Sądu Najwyższego przyjęto, że faktura stanowi powszechnie przyjęty dokument rozliczeniowy. Jej doręczenie umożliwia dłużnikowi podjęcie czynności mających na celu sprawdzenie, czy świadczenie jest zasadne tak co do zasady, jak i co do wysokości. Umożliwia też podjęcie czynności finansowych zmierzających do spełnienia świadczenia (por. niepublikowany wyrok Sądu Najwyższego z dnia 14 stycznia 1987 roku IV CR 461/86, uchwała Sądu Najwyższego z dnia 19 maja 1992 roku, III CZP 56/92, OSNCP 1992, nr 12, poz. 219, wyrok Sądu Najwyższego z dnia 23 października 2001 roku, I CKN 323/99, OSNC 2002, z. 7-8, poz. 94). Sama natomiast faktura nie kreuje zobowiązania, a jego istnienia pozwany nie wykazał.

Zgodnie z treścią art. 231 k.p.c. sąd może uznać za ustalone fakty mające istotne znaczenie dla rozstrzygnięcia sprawy, jeżeli wniosek taki można wyprowadzić z innych ustalonych faktów. Przy domniemaniach faktycznych w istocie chodzi o pośredni dowód logiczny określonych faktów.

W okolicznościach niniejszej sprawy, zwłaszcza wobec konsekwentnego zaprzeczania żądaniom pozwanego przez drugą stronę, jak również wobec przyznania przez pozwanego, że współpraca stron miała charakter nabywania przez niego książek powoda i dalszej ich odsprzedaży, wystawiona przez pozwanego faktura nie mogła pozwolić na wyprowadzenie jakichkolwiek domniemań faktycznych.

Wobec powyżej przedstawionych ustaleń, w ocenie Sądu pozwany nie sprostował leżącemu po jego stronie ciężarowi udowodnienia w pierwszej kolejności samego faktu zawarcia umowy z której wywodzi on swoje roszczenie. Wskutek tego też, nie miał znaczenia nakład poczynionej przez niego na rzecz powoda pracy. Jedynym wykazany przez strony w niniejszym postępowaniu stosunkiem umownym o wystarczającym dla orzekania o wzajemnych roszczeniach stopniu skonkretyzowania była umowa sprzedaży, gdzie pozwany występował w charakterze kupującego.

Orzeczenie o odsetkach oparte zostało o przepis art. 481 k.c. stanowiącego, że jeżeli dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia wierzyciel może żądać odsetek za czas opóźnienia. O ile strony nie ustaliły inaczej wierzycielowi należą się odsetki ustawowe. W takiej też wysokości powodowi należne są odsetki od dnia następnego po wskazanym przez niego terminie do zapłaty należności, który to termin – z korzyścią dla pozwanego – został ustalony w oparciu na termin wskazany w pierwszym z wysłanych przez powoda wezwań do zapłaty.

Rozstrzygnięcie o kosztach procesu znajduje postawę prawną w art. 108 § 1 zd. 1 k.p.c. w związku z art. 98 § 1 k.p.c., który stanowi, że strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony. Stroną przegrywającą w niniejszej sprawie jest strona pozwana. Na poniesione przez powoda koszty złożyły się: opłata od pozwu po ograniczeniu powództwa w kwocie 713 zł, opłata skarbową od pełnomocnictwa w kwocie 17 zł oraz wynagrodzenie pełnomocnika – 2 400 zł, zgodnie z § 6

pkt. 5 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego z urzędu.

ZARZĄDZENIE

1. Odnotować,
2. Odpis wyroku z uzasadnieniem doręczyć pełnomocnikowi pozwanego,
3. Akta z pismem lub za 30 dni.

08.09.2015 r.